

Den ene ting er den der sætning om, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Umiddelbart læst er det jo en banalitet, men når man tænker på, at det med hr. Kristian Thulesen Dahls tilladelse har betydet, at loftet over kontanthjælp har tvunget en familie, der inden loftet havde 5.300 kr. i disponibel indkomst om måneden, ned på en disponibel indkomst på 2.800 kr. – jeg er sikker på, at hr. Thulesen Dahl kender sagen, vi har haft besøg i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg – og når man ved, at det er det, den her sætning bliver anvendt til, så betyder det, at vi har åbnet en ladeport for regeringen og Dansk Folkeparti til at øge den fattigdom, som man har brugt 4 år til at forstærke. Det medvirker SF under ingen omstændigheder til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu indledte hr. Villy Søvndal med at sige, at der var to årsager. Vi hørte vist kun den ene, så det kan være, at vi får den anden bagefter.

Den sætning, hr. Villy Søvndal altså mener er en ladeport, lyder som følger:

»- at det sikres, at det altid kan betale sig at arbejde, også for de lavestlønnede«.

At det sikres, at det altid kan betale sig at arbejde, også for de lavestlønnede! Altså, vi har jo tit diskussioner med De Konservative eksempelvis om, hvordan man skal skruе ordninger sammen, det er jo velkendt, at der på områder er uenighed mellem De Konservative og Dansk Folkeparti, men vi kan da i fællesskab stemme for en sætning som denne her. Hvorfor? Fordi det da er soleklart, at det selvfølgelig skal kunne betale sig at arbejde, også for de lavestlønnede.

Så må jeg spørge hr. Villy Søvndal, om ikke det er det, vi stemmer om. Hvordan kan hr. Villy Søvndal være modstander af, at det altid kan betale sig at arbejde, også for de lavestlønnede?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det kan hr. Villy Søvndal heller ikke være modstander af, og det har han aldrig været modstander af. Jeg synes i det hele taget, at det er imponerende, at den regering, det er lykkedes at få 900.000 på overførselsindkomst; synes, at netop det her er lykkedes så gevaldigt godt: en stigning på 40.000 på 4 år.

Kl. 17.25

Men det, der er problemet med formuleringen, er jo, at jeg godt ved, hvad den skal anvendes til. Det er jo præcis den sætning, der blev

brugt til at lægge loft over kontanthjælpen. Det er den sætning, der er årsag til, at den danske familie med to voksne og to børn, der er syge, og som indtil nu havde et vist månedligt beløb, har fået det beløb halveret. Jamen det ved de medlemmer, der sidder i Arbejdsmarkedsudvalget, og det ved hr. Kristian Thulesen Dahl også. Man har halveret den families månedlige indkomst, og det har man lige præcis gjort med den sætning.

Derfor tildeler jeg ikke på nogen som helst måde den nuværende regering og hr. Kristian Thulesen Dahl redskaber, der kan anvendes på den måde.

Så lige en enkelt ting til historieskrivningen: Det her er ikke et afværgesforslag. Det første udkast er skrevet for en uge siden, tror jeg, så det har hr. Kristian Thulesen Dahl ikke fået rigtig fat i.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig at høre hr. Villy Søvndal tale imod uligheden i samfundet og også komme med det svar til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Men netop fordi SF traditionelt har kæmpet imod ulighed og for et velfærdssamfund, har det i den grad undret mig at se, hvordan SF går væk fra det, som venstrefløjens ellers altid har kæmpet for, nemlig et velfærdssamfund, hvor velfærden er for alle, og over til at sige, at man ønsker en velfærd for de fattige, hvor man ønsker, at en række velfærdsydelser kun skal gives til de svageste grupper eller de fattigste, eller hvordan man nu formulerer det.

Hvad er det for erfaringer, der gør, at SF ser bort fra alle de erfaringer, vi andre kender til, hvor det hver gang viser sig, at når et samfund slår ind på at lave velfærd kun for de fattige, så bliver det en fattig velfærd med meget lavere ydelser end dem, vi hidtil har haft i det danske samfund, hvor vi laver velfærdsydelser for alle?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Vi er et parti, der står for social omfordeling. Lad os prøve at tage et enkelt eksempel, nemlig børnechecken:

Børnechecken udbetales til alle uanset indkomst. De, der betaler til den, er alle, som betaler skat. Det vil sige, at vi står i den paradoksale situation, at lavtlønnede SiD'ere og 3F'ere via skatten er med til at indbetale penge, der så efterfølgende bl.a. deles ud i Gentofte og nærme-